

צלף (א) – ספק ערלה צרכות (לו. – לו:)

א מילואים לסוגיא הקודמת

טור (סי' ר"ד סעיף א'), "קורא ... לאו פרי הוא"
שו"ע (שם), ובמשנה ברורה (ריש ס"ק ט') עד "... ויגדל פרי"
וע"ע – מגן אברהם וט"ז (בריש דבריו)

- איך פירשו את הדין?
- איך יפרשו את הגמרא?

ב בסוגיא דצלף – ספק ערלה

חומש ויקרא (פרק י"ט פסוק כ"ג)
גמרא ברכות הכא (לו. – ריש לו:), "אמר רב יהודה ... אינה משנה"
ריטב"א (לו. ד"ה אמר רב יהודה, וד"ה למימרא)
הנה כמה עניינים נידונו בגמרא זו, וכעת נתחיל לדון על ספק ערלה.

משנה קידושין (לו: – לו.)
גמרא קידושין (לח:), "תנן התם החדש ... מסיני"
ושם (ריש לוט.), "אמר ליה לוי לשמואל ... ספוקי להדדי"; ולהלן (לט.) "אמר רבי אסי ... ודאה אסור"
[גם ניתן ללמוד ישר בלי דילוג: "אמר ליה לוי לשמואל ... ודאה אסור"]

ר"ן קידושין שם (טו: בדפי הרי"ף) – ריש ד"ה גרסי', עד "משום לפני עור"
[או שפי בדברי הר"ן (לפחות עד "... רחמנא קרא להתירא" – המהלוקת אי "ספיקא דאורייתא לחומרא" מדאורייתא!]

ריטב"א הכא (ריש לו: ד"ה ובלבד)

[קונטרס דברי סופרים (סי' ה' אות י"א) – להג"ר אלחנן וסרמן]
[בעקבי הצאן (ריש סי' י"ב; סי' י"ח ריש אות ז)]